

PAŹDZIERNIK 2016. KONFERENCJA: Bóg jest pierwszy

1. „Jeśli Mnie miłujecie, będziecie zachowywać moje przykazania” J 14,15

Są ludzie, którzy mówią, że przykazania ich ograniczają, godzą w ich wolność. Tyle nakazów i zakazów można znaleźć w Biblii. Przecież mamy być wolni – wolność jest najważniejsza. Wolność czynią wartością nadrzędną. Jezus mówi - ci, którzy Mnie miłują zachowują przykazania, żyją według nich. Miłość i przykazania, prawo. W tym roku będziemy na spotkaniach domowych rozważali i zastanawiali się nad **Dekalogiem**, czyli nad przykazaniami Bożymi. Najpierw trzeba uświadomić sobie, że **Bóg jest dobry**, kocha nas i nie chce naszej zguby. **Grzech jest złem** – godzi w nasze życie, niszczy je. Tam gdzie grzech – tam śmierć. Bóg wyprowadził Izraelitów z Egiptu i zawarł z nimi przymierze. Przymierze jest więzią między Bogiem a narodem. Izraelici z woli Boga stali się Jego szczególną własnością, narodem wybranym. Bóg wziął Izraelitów w swoje ręce – błogosławił im i troszczył się o nich – szczególnie ich umiłował, stali się **narodem wybranym** spośród wszystkich narodów. Ale przymierze to umowa obustronna. Izrael został zobowiązany do relacji z Bogiem opartej na wierze, zaufaniu, miłości. Ta relacja wyraziła się w Dekalogu, który Izrael otrzymał od Boga jako przykazania według których ma żyć. Dekalog to rodzaj kodeksu, drogowskazów, aby według nich żyć. Przykazania Boże są dla naszego dobra. Izraelici otrzymali Dekalog jako drogowskazy na pustyni, przez którą podążali do Ziemi Obiecanej, ale nawet w Ziemi Obiecanej przykazania nie straciły aktualności. Gdy Jezus przyszedł sam mówi, że nie przyszedł znieść prawo, ale je wypełnić. Wypełnić tzn. ukazać pełny sens, znaczenie dla naszego życia. Jezus zapytany, które przykazanie jest najważniejsze - powiedział o dwóch, które nie były zapisane w Dekalogu. Znajdowały się w dwóch różnych księgach Starego Testamentu – przykazanie miłości Boga i bliźniego. Te dwa przykazania streszczają w sobie cały Dekalog. Pierwsze trzy przykazania Dekalogu odnoszą się do Boga, następne siedem do człowieka, do bliźniego. W naszej formacji duchowej, we Wspólnocie pochyliśmy się nad Dekalogiem w taki sposób, aby odkryć i uświadomić sobie, że Prawo Boże nie ogranicza nas, nie pozbawia nas czegoś, co uważamy, że jest konieczne dla naszego życia, ale będziemy próbowali rozpoznać w jaki sposób Dekalog jest prawem miłości, jak drogowskazem ku wolności. Św. Jakub Prawo Boże nazywa Prawem wolności. Pisze tak: **”Mówcie i czyńcie tak, jak ludzie, którzy będą sądzeni na podstawie Prawa wolności.”** Jk 2,12. Tak jest, gdy z pomocą Ducha Świętego odkrywamy całą prawdę o Dekalogu. Jezus w Kazaniu na Górze i wielu innych miejscach wyjaśnia, interpretuje Dekalog. W **KKK** trzecia część jest zatytułowana – **„Życie w Chrystusie”** – i tu pierwszy dział to: **„Powołanie człowieka i życie w Duchu Świętym”**, natomiast drugi to **„Dziesięć przykazań”**. Będziemy się w naszych spotkaniach odwoływali do treści **KKK** całej tej części. Szczególnie dział drugi, który interpretuje i wyjaśnia przykazania Boże. Będę prosił was, abyście mieli **KKK** i czytali poszczególne części, aby głębiej wejść w tematykę. Tak więc poza konferencją, która nie może być zbyt długa, trzeba będzie wcześniej przeczytać sobie tekst, to co **KKK** dotyczący danego przykazania, aby móc

potem na spotkaniu, po wysłuchaniu konferencji wejść w pogłębienie tematyki danego przykazania w zastosowaniu praktycznym. Formacja bowiem nie polega tylko na teoretycznych rozważaniach, ale ma mieć odniesienie do naszego życia, mamy to przenieść w naszą codzienność.

2. **Co by było, gdyby nie było Dekalogu? Katastrofa, po prostu nas by nie było.** Wyobraź sobie: *masz samochód i chcesz z Warszawy jechać do Krakowa, nie znasz przepisów drogowych, bo po prostu ich nie ma, co więcej na drogach nie ma żadnych znaków ani drogowskazów ostrzegających o niebezpiecznych zakrętach, zwężeniach dróg itd. Są drogi, ale nie wiesz, która prowadzi do Krakowa, nie wiesz jaką szybkość możesz rozwinąć, jakie są zakazy. Wydaje się to absurdalne, nie dojechałbyś do Krakowa. Gdyby w życiu nie było żadnych nakazów i zakazów życie byłoby niemożliwe, tak więc Prawo jest konieczne w życiu człowieka. Trzeba znać Prawo, aby żyć i aby podążać właściwą drogą.*

3. Przykazania są poprzedzone wstępem – **preambulą: „Jam jest Pan Bóg twój, który cię wywiódł z ziemi egipskiej, z domu niewoli. Ja jestem twoim Bogiem.”** Jahwe Bóg jest jedyny. Bóg jest dobry, wyprowadził cię z niewoli egipskiej, człowiek przez grzech jest w niewoli zła, Jezus umarł na krzyżu, aby nas zbawić, wyprowadził nas z naszego Egiptu. Jahwe Bóg jest dobry. Ten wstęp jest potrzeby – ukazuje Boga jako Prawodawcę. Prawo nie jest znikąd, nie ustanawia go człowiek. Bóg, który nas stworzył jest jednocześnie Prawodawcą, Prawo nam daje dla naszego dobra. Są prawa, które ustanawiają ludzie, są to różne nakazy, zakazy reguły, jest prawo drogowe, prawo karne, prawo rodzinne, wszystko to ma służyć naszemu dobru, ale nie może być sprzeczne z Dekalogiem. Niestety często jest sprzeczne....

4. Przykazanie pierwsze – **„Nie będziesz miał bogów cudzych przede mną”**. Jedyny Bóg Jahwe – Bóg Jezusa Chrystusa jest prawdziwym Bogiem i nie ma innego. Wszystkie inne bóstwa w różnych religiach politeistycznych nie istnieją, po prostu ich nie ma. Natomiast, gdy człowiek oddaje cześć takiemu bóstwu grzeszy **bałwochwalstwem**. Pierwsze przykazanie przestrzega nas przed bałwochwalstwem. Mogłoby się wydawać, że przykazanie to dotyczyło czasów Jezusa i wcześniejszych, kiedy to ludzie mieli różne bóstwa w Egipcie, Mezopotamii, Grecji, czy Rzymie - a dziś? **KKK 2113 Bałwochwalstwo nie dotyczy tylko fałszywych kultów pogańskich. Pozostaje stałą pokusą wiary. Polega na ubóstwianiu tego, co nie jest Bogiem. Ma ono miejsce wtedy, gdy człowiek czci i wielbi stworzenie zamiast Boga, bez względu na to, czy chodzi o innych bogów czy o demony (na przykład satanizm), o władzę, przyjemność, rasę, przodków, państwo, pieniądze itd. "Nie możecie służyć Bogu i Mamonie" - mówi Jezus (Mt 6, 24). Wielu męczenników poniosło śmierć za to, że nie oddawało czci "Bestii" , odmawiając nawet udawania kultu. Bałwochwalstwo odrzuca jedyne panowanie Boga; jest nie do pogodzenia z Boską komunią** Dziś też można coś lub ktoś być naszym bóstwem. Tak więc w naszym życiu takim bogiem może być: kariera, praca, człowiek, pieniądze. Ale są też ludzie, którzy w krajach chrześcijańskich wracają do prastarych wierzeń pogańskich i uprawiają kult pradawnych bóstw.

My wierzymy w Jezusa Chrystusa, On jest naszym Bogiem, On objawia nam swojego Ojca i Ducha Świętego, także wierzymy w Boga jedynego w Trzech Osobach, taka jest nasza wiara. Ale może się zdarzyć tak, że w praktyce swojego życia odkrywasz, że jakaś

wartość, sprawa, pasja lub człowiek stanie się tak ważny, tak jedyny, że jemu podporządkowujesz swoje życie. Wszystko kręci się wokół tej ukochanej osoby (dziecko, dziewczyna) tej rzeczy, ona determinuje twoje myślenie, troski, dążenia, uczucia i staje się takim twoim bogiem. Spróbuj pomyśleć, może to być pieniądz, praca, kariera naukowa, człowiek, którego bardzo kochasz, którego ubóstwiasz, jakaś rzecz, nowy luksusowy samochód...

Pierwsze przykazanie to nie tylko zakaz – nie wolno mieć innych bogów, to także przestrzeń, w której ma rozwijać się twoje życie w relacji do Boga. Tą przestrzenią są trzy cnoty teologiczne: **wiara, nadzieja i miłość**. Co to znaczy?

Wiara jest fundamentem,

nadzieja ukazuje cel życia,

miłość jest drogą.

5. Wiara jest fundamentem. Wiara to Jezus, który jest naszym Panem i Zbawcą, otworzyłeś się na Niego, uwierzyłeś w Jego miłość, zaprosiłeś go do swojego serca, jest twoim Nauczycielem, Mistrzem, Przyjacielem, Zbawcą, wierzysz Mu, ufasz Mu, powierzasz się Jemu. Ale wiara to także **zbiór prawd**, które uznajesz za prawdziwe, a które zawarte są w **credo**, które wypowiadamy we Mszy Św. w każdą niedzielę. Te prawdy zostały nam objawione przez Boga, mówią o Bogu jakim jest, o nas, o naszym przeznaczeniu, o naszym życiu i o świecie w jakim żyjemy. Wierzymy, że Bóg jest miłosiernym Ojcem, że Jezus narodził się z Maryi Dziewicy, że umarł na krzyżu i zmartwychwstał, że śmierć to nie koniec życia, ale to brama do zmartwychwstania, że Kościół jest wspólnotą z Bogiem. Staramy się poznać te prawdy wiary, nie odrzucamy żadnej, bo one są ze sobą organicznie połączone. Wiara to również sposób życia i postępowania, który jest zdecydowanie inny od tych ludzi, którzy nie wierzą lub wierzą inaczej. To sposób postępowania, czy też działania, który podejmujemy w wierze, aby nasza wiara wyrażała się w uczynkach – mają one objawiać światu, ludziom inne wartości – ewangeliczne prawdy – oblicze dobrego Boga. O wiarę trzeba się troszczyć, jest bowiem rzeczywistością dynamiczną w nas, ale też jest kruchą (skarb w naczyniu glinianym). Trzeba ją ochraniać, rozwijać i świadczyć o niej. W życiu naszym pojawiają się kryzysy wiary, które dopadają nas w różnych momentach naszego życia, często spowodowane jakąś katastrofą, cierpieniem często grzechem. Można wiarę utracić, ale kryzys może być okazją do wejścia w nowy, głębszy, dojrzalszy etap wiary. Środowiskiem, gdzie wiara się kształtuje jest Kościół – Wspólnota. Są różne środki pomocne do kształtowania naszej wiary. Mogą temu służyć: sympozja, rekolekcje, konferencje, odpowiednia lektura, a przede wszystkim spotkania Wspólnoty, tu doświadczamy Boga poprzez modlitwę, Słowo Boże, On jest pośród nas, najpełniej w Eucharystii. Troszczymy się o naszą wiarę. Wzajemnie wspomagajmy się w naszej wspólnotcie, są wśród nas ludzie w kryzysie. Nie potępiajmy, nie przekreślajmy – ich trzeba bardziej kochać, wspomóc dobrym słowem, modlitwą - to tak ma być przez całe życie.

6. Nadzieja ukazuje cel życia. Są różne cele w naszym życiu, ktoś chce skończyć studia, ożenić się, wybudować dom, urodzić dziecko. Te cele są ważne, potrzebne, ale najważniejszy

jest ten cel ostateczny, który ukazuje nam nadzieja chrześcijańska. Cnota nadziei daje nam spojrzenie do samego końca - po co właściwie człowiek żyje, co jest sensem naszego istnienia. Jezus przyszedł na świat, aby ukazać nam, że droga naszego życia prowadzi do nieba - **Dom Ojca** jest ostatecznym celem człowieka. Jezus przez zmartwychwstanie zrodził nas do **żywej nadziei**, do dziedzictwa niezniszczalnego, niepokalanego i niewiędnącego, które jest zachowane dla nas w niebie. Bo **dla nieśmiertelności Bóg stworzył człowieka**, uczynił go obrazem swojej wielkości. Tak więc celem naszego życia nie jest ziemia, doczesność. Celem naszego życia nie może być majątek, jakaś kariera, czy stopień naukowy. Te małe cele powinniśmy osiągać, ale my chrześcijanie wiemy, że ten cel ostateczny, który ukazuje nam Jezus i do którego nas prowadzi jest poza światem, w którym żyjemy, poza światem materialnym. Bardzo ściśle nadzieja łączy się z wiarą. Jak nasza wiara słabnie, jak wkraczają w nasze życie różne wartości, i stają się tak ważne, że przesłaniają nam Boga, wtedy gdzieś zanika w nas cel ostateczny i życie nasze chociaż może być ciekawe, bardzo zabiegane – świat kariery, celebryci - **życie staje się puste**. Mówimy wtedy o bezcelowości ludzkiego życia. Takim symptomem, takim znakiem może być bezsenność, smutek, szalony rozrywek, depresja, czy stan rozpacz, który ogarnia ludzi w równych trudnych sytuacjach. Człowiek, który żyje nadzieją chrześcijańską jest człowiekiem radosnym, nawet gdy cierpi, doświadcza biedy, odrzucenia, czy choroby. Radość i nadzieją idą w parze. Trzeba rozwijać w sobie cnotę nadziei w szczególny sposób przez modlitwę adoracyjną.

7. Miłość jest drogą, jest codziennością. Bóg jest miłością. On pierwszy nas umiłował, stworzył nas z miłości i do miłości nas powołał. Uwierzyć w miłość i odwzajemnić ją. Miłość do Boga wyraża się w modlitwie, która jest adoracją, uwielbieniem, dziękczynieniem, słuchaniem Słowa, rozeznawaniem woli Bożej i wypełnianiem jej w codzienności. A więc modlitwa jest podstawą naszej relacji z Bogiem, naszej przyjaźni z Nim i nie może to być modlitwa sprowadzona do odmówionych formułek, ale ma to być szczerzy dialog miłości, w którym człowiek jednoczy się z Bogiem i doświadcza komunii, głębokiego zjednoczenia. Nie można zaniedbywać modlitwy, ona jest priorytetem w życiu chrześcijanina. Modlitwy trzeba się uczyć wciąż i musi być ona wieloraka wielobarwna. Dlatego i w naszej Wspólnocie spotykamy się przede wszystkim, aby się modlić, uczyć się modlitwy, podtrzymywać ją, gdy w nas słabnie, ale też umacniać się wzajemnie w wierze, aby być wiernym Panu Bogu, który jest blisko nas, kocha nas i chce naszego dobra.

Tak więc pierwsze przykazanie ukazuje nam przestrzeń naszego życia w relacji do Boga, która realizuje się przez wiarę, nadzieję i miłość i to przykazanie jest pierwsze. Dobrze jest przyjrzeć się jak te trzy cnoty teologiczne w nas funkcjonują, jak się rozwijają, jaki ma wpływ wspólnota na rozwój mojej wiary, nadziei i miłości.

Zapewne chcecie poznać też uchybienia i grzechy związane z pierwszym przykazaniem. Mogę powiedzieć krótko. Podstawowym grzechem jest **bałwochwalstwo**, obojętność religijna, indyferentyzm, sięganie po praktyki magiczne i okultystyczne. Wreszcie poważnym grzechem jest świętokradztwo, symonia, bezbożność, uczestnictwo w kultach pogańskich. Weź do ręki KKK i przeczytaj punkty: 2083 – 2141 tak znajdziesz wyszczególnienie i omówienie wszystkich grzechów, ale też całą perspektywę wolności ducha, która objawia się w wierze, nadziei i miłości. Czytaj, rozważaj, realizuj...

Pytania do pomyślenia lub do dzielenia się w grupce:

Jaka jest twoja wiara, twoja relacja z Bogiem? W czym się wyraża? Jaki ma wpływ na twoje czyny, twoje widzenie rzeczywistości, wydarzeń? Czy w towarzystwie w pracy na uczelni nie ukrywasz swojej wiary? Czy potrafisz ją rozumowo uzasadnić, czy potrafisz ją bronić? Jak reagujesz, gdy ktoś szydzi wyśmiewa wiarę, kościół, księży? Co ostatnio przeczytałeś dla pogłębienia wiary? Co robisz, aby była głęboką ufnością? Czy rzeczywiście Bóg jest na pierwszym miejscu w twoim życiu? Co lub kto może być Twoim idolem, demonem?

Wreszcie pytanie o twoje życie duchowe, twoją modlitwę, trudności jakie napotykasz w tej dziedzinie. Jak sobie z tym radzisz? Czy nie jesteś zbyt smutny? Czy nie odczuwasz pustki i bezcelowości? Czy nie jesteś leniwy duchowo – jak do się wyraża?

PLAN SPOTKANIA

1. UWIELBIENIE 20 min

Modlitwa do Ducha Świętego

Pieśń: Dziś jest czas oddać Bogu chwałę... Ps 1

Pieśń: Chcę wywyższać Imię Twe... Ps 19

Pieśń: Święte Imię Jezus...

2. DZIELENIE 20 min

Co Jezus zrobił dla mnie, a co ja zrobiłem dla Jezusa?

Pieśń: Każdy dzień jest zwycięstwem...

3. SŁOWO BOŻE - Mt 5, 17-20 odczytać

KONFERENCJA – ks. Roman odsłuchać

4. POGŁĘBIENIE

Dzielenie się wg pytań zamieszczonych w końcówce konferencji

5. DZIĘKCZYNIENIE

Pieśń: Jak dobrze jest dziękować Ci Panie...

Dziękczynienie spontaniczne litanijne

6. PROŚBY

Pieśń: Szukajcie wpierw Królestwa Bożego...

Prośby i wstawiennictwa

Jezu, jedyny Pasterzu Twojej owczarni....

OJCZE NASZ i benedykcja....

OGŁOSZENIA: lektura dla inteligentnych – Franciszek LUMEN FIDEI

Dodatkowo – KKK 1949-1986 jeszcze KKK 1814-1829